

и може да ся измѣни согласно съ требованіята на времената и на обстоятелствата ; но исповѣдъта, сама по себѣ е божественно установленіе, защото началото ѝ въсходи до първитѣ вѣкове, които въ всичко ся слѣдували апостолитѣ, а самитѣ апостоли ся учили само онова, които ся были чули отъ І. Христа.

Църквитѣ православно-въсточна и арменска почитатъ исповѣдъта като внѣшенъ или *видимъ* знакъ въ таинството на покаяніето, обаче не въ тойзи смислъ, че исповѣданіето трѣба всѣкога да става изрѣчно и съ живъ гласъ, но въ таковъ смислъ : че то може да стане